

Капсюль, *sm. Milit.* la capsule.
Каптенармусъ, *sm. Milit.* capitain d'armes, *m.*
Капуля (*при сарай*), *sm. t.* un capoudji.
Капула (*задица*), *sf.* la croupe, le dos, argiè-re-main *m*; 1. турамъ задъ мене на -та нѣкого, *va.* prendre en croupe; 2. съ хубава —, bien croupé; 3. отзадъ на -та, *adv.* en troussé; 4. съдишкомъ на -та, à croupetons. [peseur.
Капуваръ (*майсторъ*), *sm.* un balancier, un
Капунячки (*за жълтици*), *sf. pl.* le trébuchet, ajustoir *m*; 1. (*за злато*), le biquet; 2. (*за писма*), le pèse-lettres; 3. тегля съ —, *va.* biqueter.
Капунъ (*и Astr.*) *sf. pl.* la balance; || блюдо на —, le plateau.
Капчида, *sf. dim.* le gouttelette, le point, la larme, un soupçon de; 1. *Pharm.* la lacrymule; 2. съ -цы, *H. nat.* ponctué; *adj*; 3. бѣлвзя или работа съ -цы, *va.* pointiller.
Капчукъ, *sm.* la gouttière, éralchoir *m*, poue *f*; || *Archit.* le larmier; || (*край на стрѣвѣнь улукъ*), la gargouille.
Капчуцы, *sm. pl.* le batellement ou égout.
Капюцинь (*калуцеръ*), *ка, s.* capucin, ine.
Капюцински манастиръ, *sm.* la capucinière.
Кара-батакъ (*пиленецъ*), *sm. t.* oiseau, le guillemot. [Шинхане).
Карабина, *sf.* la carabine, escopette *f* (*вогъз*)
Карабинеръ, *sm.* un carabinier; || пушкамъ -нерскы, *va.* carabiner ou tirailler.
Каравайка, *sf. oiseau*, le coulis ou courlieu.
Каравансарай, *sm. t.* le kan ou khan; || (*въ Индiя*), la chaudière. [caravelle.
Каравелла (*морска ладiя*), *sf. Mar.* la Карагюзлюкъ, *sm. t.* (*вогъз Умаеване*).
Карагюзчiя, *sm. t.* (*вогъз Умайникъ*).
Каразъ (*платъ*), *sf.* le créseau.
Карапъ (*еврейскi еретики*), *sm.* un caraïte; || учене на -ты, le caraïsme. [caraque.
Карака (*португалска ладiя*), *sf. Mar.* la
Карако (*женска рокля*), *sm.* le caraco.
Караманъ, *sm.* chien de berger, *m.*
Карамболдирвамъ, *va.* caramboler.
Карамболъ (*на билиардъ*), *sm.* le carambolage; || права —, *va.* caramboler.
Карамъ, *va.* charrier, mener, amener, poursuivre; 1. (*добытакъ*), toucher; 2. (*кола изъ между коленицѣтъ*), cartayer; 3. (*къмъ кроткъ вървезъ*), aubiner; 4. (*ладiя*), manoeuvrer; 5. -си, *vn.* se poursuivre; 6. -са, *vr.* disputer de, gronder, se houspiller, chamailler et se —, se harpiller, se brouiller, démêler avec, bougonner, être au prises *f*, estocader; 7. *fg.* ferrailer; 8. *fat.* batailler; 9. (*за низачо*), *пр.* chicoter; || *fat.* chipoter; 10. (*повръзмио*), escarmoucher; 11. който са кара прѣдъ сѣдба, *Jur.* litigant, *adj*; 12. — меса, *pl.* se quereller, s'entre-quereller, se peloter.

Каране, *sm.* la querelle, dispute, dissension *f*, débat *m*, différend, démêlé *m*, affaire, crierie, sottise *f*, conflit, charivari, vacarme, trouble *m*; 1. la contention, contestation, ergoterie, gronderie, altercation *f*, altercas *m*, prise *f*, tapage *m*; 2. le transport, le voyage, la voiture; 3. (*и плата за —*), le charriage; 4. (*съ кола*), le roulage; 5. (*кола*), la voie; 6. (*обръщане ладiя*), *Mar.* la manoeuvre; 7. (*съ бой*), la batterie; 8. прѣдмѣтъ за —, tison de discorde *m*; 9. (*и псуване*), la rixe; 10. *fg.* le choc, le sabbat; 11. *fat.* la brouille, brouillerie *f*, bruit *m*, bagarre *f*, chamaillis *m*, bisbille *f*, pique, castille, noise *f*, grabuge *m*; 12. *Jur.* le litige; 13. *pop.* la vie; 14. търся — (*искамы да са карамъ*), *va.* chercher querelle à. [caragne.
Каранненъ клей, *sm.* la caragne et gomme
Карантиненъ лазаретъ, *sm.* bureau de santé, *m.*
Карантинно свидѣтельство, *sm.* la patente.
Карантинъ, *sm. Mar.* la quarantaine.
Карантия, *sf. t.* (*вогъз Вътрѣшность и Дрѣболiя*).
Караръ, *sm. t.* le dictum (*вогъз Изрчане*).
Карасъ, *sm. poisson*, le carassin et corassin.
Карата (*видъ алоя*), *sf. plante*, le karatas.
Карать и Кратъ, *sm.* le carat.
Караулень, *adj.* le factionnaire; || *Mar.* le guetteur.
Караулница, *sf.* corps de garde, *m.*
Карауль, *sm.* la sentinelle, la garde, le guet, 1. вардя или стоя —, *vm.* faire sentinelle: être en faction, faire faction; 2. зимане подъ —, la capture; 3. строе на —, la faction; 4. промѣнявамъ -тъ, *va.* relever de sentinelle; 5. промѣна на горниъ —, la garde montante; 6. отредъ на промѣненитъ съ -тъ, la garde descendante; 7. промѣняваса -тъ, *v. imp.* descend la garde; 8. почегенъ —, garde d'honneur; 9. карауль! *interj.* à la garde! 10. -лень, *adj.* guet. [Стжклянка).
Карафа (*шите за вода*), *sf.* la carafe (*вогъз*)
Карамфилевы корени, *sm. pl.* clou de girofle, *m.* [phyllé, *adj. f.*
Карамфилъ-корено растене, *sm. Bot.* caryo-
Карбонарисмъ, *sm.* le carbonarisme.
Карбункуль, *sm. Méd.* le charbon; || (*канъ-ташъ t.*), l'escarboucle *f*.
Каргадоръ, *sm. Com.* le cargador.
Карго, *sm.* la cargaison.
Кардамонъ, *sm. plante*, le cardamom.
Кардиналски, *adj.* cardinaliste.
— послужачъ, *sm.* un conclaviste.
Кардиналско достоинство, *sm.* le cardinalat, le chapeau.
Кардиналь (*сановникъ*), *sm.* un cardinal; || —, oiseau, le cardinal, le tangara.